

Димитър Бежански

Наследниците на челебията

В ония години най-беден в селото беше Иван Челебията. Ама беден, беден!... Къщата му – с издънени прозорци, дворът му – разграден, кучето му – куцо и с отхапано ухо. Абе, сиромашия ви казвам!

Челебията износваше чужди дрехи. Като умре някой от селото, роднините съберат каквото е останало и му го дават. Някой му даде риза, някой му даде каскет... За Бог да прости и от човещина. Случваше се понякога дълго време никой да не умира и Челебията оголяваше като циганин. Целият в парцали!

Но се случваха и епидемии! Инфлуенца, примерно. Или лошо гърло. Мре народът, като муха мре!

И тогава Челебията тръгваше из село нагизден като секретар-бирник! Глеш го – обул габардинените гащи на Киро Денин, турил капата на Стоян Кривото, а като се спомина и даскал Георги, даже и папийонка си върза! Същински гражданин!

Минаха ония години... Е, рекохме си, няма вече такава сиромашия да ни гази, та човек чужди дрехи да износва и да чака някой да пукне, та той да се облече! Така си рекохме...

Но не би!

Чета оня ден вестника и що да видя!

Майко мила. Господи и Света Богородице! Нашите депутати изпаднали до дереджето на Челебията! Чужди дрехи износват! Търкам си очите, трия си очилата, пак чета – пак същото! Бе, чужди дрехи, бе!

Народните избраници – пише във вестника – носят сака на Валентино!

Брех, мама му стара! Кой е тоя Валентин и кога е умрял, Бог да го прости, не знам, ама направо ми се доревава за тия момчета в парламента!

За това ли – викам си – са учили, за това ли са се борили, за това ли по митинги са студували, та сега чужди палтета да износват!

Чета по-надолу – още по-лошо! Палтенцето, как да е връхна дреха! Ама то и ризите на гърба им не били техни! Те пък били на някой си Версаче! А обущата пък на Бог!

Остави това, ами вратовръзките! Какво е вратовръзката? Едно парцалче! А те и за вратовръзки нямат пари, горките, щото във вестника пише, че носели вратовръзки на Гучи!

Затова значи, като ходят в чужбина, никой никъде не ги уважава и все ги подритват!

Чета вестника и си мисля – добре, че не ми влезе муха в главата да ставам и аз депутатин, та да се излагам пред народа като Челебията!

Бог да го прости и него, сиромашкия!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2999>]